

עמ"י 23854/07/17 - תאמר עודה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"י 23854-07-17 עודה(עציר) נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופטת נאווה בכור
העורר תאמר עודה (עציר)

12 יולי 2017

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד אסתר בר ציון

ב"כ המשיבה - רס"ב רפי מזרחי ופקד מאור גורן

העורר הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בימ"ש קמא (כב' השו' מיכלס בביהמ"ש השלום בראשל"צ), מיום 10.7.17 בגדרה הוחרר מעצרו של העורר עד ליום 20.7.17.

יצוין כי העורר נעצר ביום 9.7.17 מחשד לביצוע שתי עבירות של גרימת מוות בכוונה תחילה וקשירת קשר לפשע.

2. בהחלטתו קבע כב' השו' מיכלס כי קם חשד סביר הקושר את העורר למיחוס לו, וזאת בהמשך להצגת מסמכים שהוצגו בפניו, ציין כי קמה עילת מסוכנות, וכן ציין את העובדה כי העורר נחקר במסגרת הפרשה נשוא מעצרו באמצע יוני 2017, שוחרר - אך עיבוי החקירה הוביל למעצרו.

בית המשפט קמא לא מצא לאבחן בין העורר לבין האחרים העצורים בחשד לביצוע העבירות בגין נעצר העורר - וקבע עוד כי יש לאפשר ליחידה החוקרת להתקדם בחקירה עד למיצויה, בשים לב לטיב המעשים וליתר החשודים.

3. ב"כ העורר מבקשת לאבחן בין עניינו של העורר לעניינם של האחרים, תוך שהיא מצביעה על העובדה כי החקירה החלה עוד ביוני, וניתן היה להתקדם באופן משמעותי מתקופה זו, וכן ציינה כי להבדיל מעניינו של חשוד אחר (שנדון היום - בעמ"י 23840-07-17) - לא קבע בימ"ש קמא כי קם חשד סביר "בעוצמה לא מבוטלת" כנגד העורר - אלא נקט במטבע הלשון של קיומו של חשד סביר בלבד.

לזאת מבקשת ב"כ העורר להוסיף כי העורר הינו אדם צעיר, בן 21, ללא עבר פלילי - ועל כן במכלול הנסיבות יש להורות על שחרורו או על קיצור משך המעצר, תוך פיקוח הדוק של בית המשפט על התקדמות החקירה.

4. ב"כ המשיבה מתנגד לבקשת ב"כ העורר, תוך שהוא מצביע על המסמכים שהוצגו בפני בימ"ש קמא, על החלטות בית המשפט בעררים שהוגשו ונדונו היום בנוגע לשני חשודים אחרים שנעצרו באותה פרשה - וציין כי אין לערוך ביניהם ובין העורר אבחנה כלשהי.

5. נדרשתי לטיעוני הצדדים כמו גם להחלטת בימ"ש קמא ולמסמכים שהוצגו בפניו, כמו גם בנוגע לחשודים האחרים שעניינם הובא בפניי היום - ולא מצאתי כי יש מקום לערוך אבחנה בין העורר ובין האחרים, שהערר בעניינם נדחה/נמחק, והם נותרו עצורים עד יום 20.7.17.

6. לא מצאתי כי נפלה שגגה בהחלטתו של בימ"ש קמא בקובעו כי קיים חשד סביר הקושר את העורר לביצוע העבירות המיוחסות לו, כפי שגם הופנית למסמכים שהוצגו בפני בימ"ש קמא ולמסמכים שהוצגו היום בפניי (במ/1 ובמ/2) שעניינם התקדמות היחידה החוקרת באיסוף הראיות, ועיבוי החשד כנגד החשודים שנעצרו, לרבות העורר שלפניי.

אין משמעות ממשית בין נקיטת בימ"ש קמא בלשון של קיומו של חשד סביר, או קיומו של זה בעוצמה לא מבוטלת - וזאת נוכח התקדמות החקירה גם בנוגע לעורר, כעולה מתוצרי החקירה שהוצגו לעיוני.

לא נפלה שגגה אצל בית המשפט קמא בקובעו כי מתקיימת עילת מסוכנות, בעניינו של העורר, כמו גם כי פעולות החקירה הרבות מחייבות את הותרתו במעצר לצורך קידום החקירה באופן סביר.

אינני סבורה כי במצב דברים זה יש מקום לקיצור משך המעצר - וזאת נוכח מספר פעולות החקירה, טיבן, וזאת גם בראי קצב התקדמות החקירה.

7. נוכח כל האמור הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשע"ז, 12/07/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת